

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 188.

Niende Session.

46de Møde.

Fredagen den 4de December.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (fortsat): Han yttrede saaledes, at derved slet ikke var tænkt paa Spørgsmaalet, om der kunde ske Indskrænkninger med Hensyn til Embedernes Antal. (Tscherning: Det yttrede jeg ikke!) Det yttrede den ærede Rigsdagsmand. Han yttrede, at dette Spørgsmaal var forbigaet. (Afbrydelse af Tscherning.) Saaledes var det dog. Det er imidlertid ikke Tilfældet; jeg troer, uden at komme nogen anden, forhenværende eller tilkommende Comitee for nær, at kunne sige, at det er sjældent, at der i en Comiteebetænkning sees at være gaaet saa grundigt tilværts med Hensyn til de foreliggende Spørgsmaals Undersøgelse og Afgjørelse. Der var blandt andre Medlemmer i denne Comitee en Mand, som er tilstrækkelig bekendt her i Thinget, og hvis Indflydelse paa Comitteens Betænkning er tydelig; den Mand, nemlig, der i flere Aar har været Ordfører i Finantsudvalget (Afbrydelse af Tscherning). Det ærede Medlem vil dog vel ikke nægte, at han har været Ordfører i Udvalget. Hans Indflydelse paa Comitteens Betænkning er tydelig; det er Noget, som jeg troer, at Enhver der har gennemlæst Betænkningen vil erkjende, og at der i den er lagt Vægt paa og taget Hensyn til, hvorvidt Universtitetets Indtægter kunde taale en saadan Forsøgelse af Udgifterne som den en forbedret Gagering af Lærerne vilde medføre, og at man derfor har indskrænket

Krævene saameget som muligt, fremgaaer ligeledes tydeligt af Betænkningen. Naar man har meent, at den Forhøielse hvorom her er Spørgsmaal, netop fra Universtitetets Standpunkt kunde være betænkkelig, saa maa det erindres, hvad den ærede Ordfører har antydet, at denne Forhøielse kun vil beløbe sig til 4000 Rd. Nu er det vel fuldkommen rigtigt, at der er Grunde til ogsaa ved Spørgsmaals Afgjørelse som det foreliggende at tage Hensyn til de forskjellige Stiftelses Formuesomstændigheder, som ere lagte under Cultusministeriet; det er mig saaledes meget kjært, at det er blevet fremhævet, hvilke stærke Fordringer man har gjort til Sorø Akademi, og at det kan være godt, at man ikke stiller for store Fordringer i den Henseende; men derfra kan man, og netop i det foreliggende Tilfælde, ikke drage nogen Slutning til Universtitet. Til Sorø Akademi har man stadig stillet Fordringer af forskjellig Beskaffenhed, snart til det ene og snart til det andet Formaal, som vistnok kan have en væsentlig Interesse, men som dog ikke staaer i en directe Forbindelse med Akademiet, og det er ganske vist, at man med Hensyn til slige Fordringer maa betænke sig paa om man vil gaae yderligere, naar det viser sig, at Kræfterne ere blevne stærkt medtagne, men anderledes forholder Sagen sig med Hensyn til Universtitet, naar Spørgsmaalet er om Gageringen for selve Universtitetslærerne. Det er navnlig et Hovedformaal for Universtitet, at det kan gaaere sine Lærere saaledes, at det kan ventes, at de bedste og dygtigste Kræfter kunne forskaffes dertil. Jeg sees ikke rettere, end at dette er et Hovedformaal for Universtitet, og naar den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) maafee vil sige, at man